

Willem Bakhuis Roozeboom

Willem Bakhuis Roozeboom is geboren op 10 mei 1897 in Amsterdam. Hij was de zoon van Hendrik Willem Bakhuis Roozeboom en Catharina Elisabeth Wins. Willem trouwde op 9 september 1930 in Amersfoort met Elisabeth Corine Dros (1907). Willem was voor de oorlog administrateur bij de gemeentelijke secretarie. Ze woonden aan de Stadionkade 42 III in Amsterdam. Ze kregen vier kinderen.

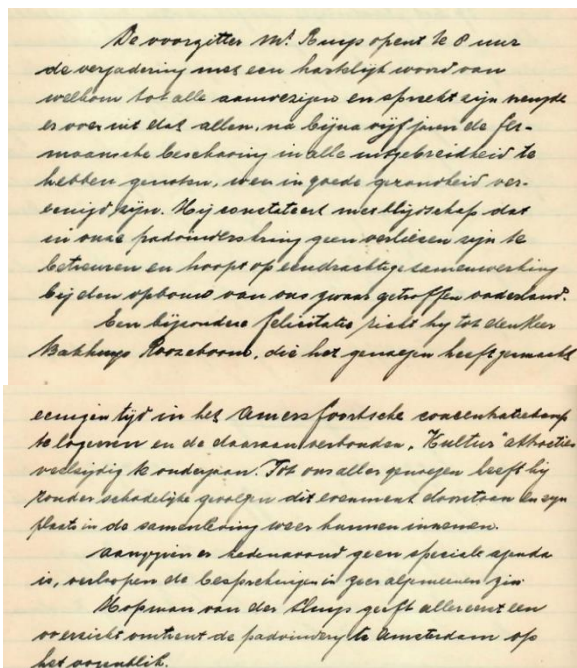
Hij was voor de oorlog betrokken bij de AMVJ in Amsterdam. De Amsterdamsche Maatschappij voor Jongemannen (AMVJ), later Algemene Maatschappij voor Jongeren, is een maatschappelijke organisatie die zich sinds 1918 richt op zowel sportieve als op sociaal-culturele activiteiten. De AMVJ was aangesloten bij de wereldorganisatie YMCA en gebruikte ook het driehoekige logo daarvan. Tijdens het interbellum ontwikkelde AMVJ zich enorm, niet in de laatste plaats door de inspirerende leiding van predikant Dr. Jo Eijkman. De organisatie hield zich bezig met diverse soorten sport- en jeugdwerk, waaronder padvindersgroepen. Op 22 februari 1934 werd een Raad van Commissarissen (groepscomité) opgericht om het padvinderswerk te ondersteunen. Wim Bakhuis Roozeboom was lid van deze raad. De eerste groep was groep 8. Wim was aanwezig bij de vergaderingen van Dr. Jo Eijkman en voorzitter Ruys. Andere comitéleden waren van der Sluys, Horstman en Schepen.

Wim is tijdelijk aangesteld als voogd over Groep 15 tijdens de opstartperiode van die groep. De AMVJ-groepen waren tussen 1933 en 1940 lid van de Padvinders Vereeniging Nederland (PVN). De band was waarschijnlijk innig. Dr. Jo Eijkman zat in de raad van toezicht van de PVN en de voorzitter van de PVN was een vooraanstaand lid van het AMVJ. De PVN vierde zijn eerste lustrum, in 1938, in het gebouw van de AMVJ.

Tijdens de oorlog werd Wim in Amsterdam gearresteerd en gevangen gezet in Kamp Amersfoort. Hij arriveerde daar op 30 januari 1942 en verliet het kamp op 21 maart 1942. Hij maakte deel uit van een groep van 85 prominente gijzelaars uit Amsterdam, waarvan C.P. Gunning, de rector van het Amsterdamse lyceum, zijn ervaringen op schrift heeft gesteld: *Op de schoolbanken in het PDA; wat ik heb ervaren en geleerd in het concentratiekamp te Amersfoort, januari-april 1942, Amsterdam (1946)*. Gunning heeft nooit de reden vernomen waarom deze gijzelaars werden opgepakt. Kort er voor was hij ontslagen als rector en dat was vanwege vermeende anti-Duitse gezindheid.

Willem ging van kamp Amersfoort op 21 maart 1942 naar het Oranjehotel in Scheveningen. Hij bleef daar een maand tot 20 april 1942. Hierna werd hij overgeplaatst naar het voormalige kleinseminarie Beekvliet bij St Michielsgestel waar hij als gijzelaar gevangen gehouden werd. Hij kwam daar op 5 mei 1942 aan. Op 4 mei 1942 arresteerden de bezetters 460 keurige heren, die geen van allen een flauw vermoeden hadden wat daarvoor de reden was. Het waren hoogleraren, politici, schrijvers, musici, advocaten, geestelijken, burgemeesters: een indrukwekkende doorsnede van de elite van Nederland. Met

vrachtwagens werden ze vanuit het hele land samengebracht in een klein dorpje vlakbij Den Bosch. Tot eind 1944 zouden honderden notabele Nederlanders als gijzelaars vastzitten in het voormalige kleinseminarie Beekvliet bij St Michielsgestel. De mannen waren niet te vergelijken met 'gewone gevangenen'. De Duitsers beschouwden deze groep als onderpand. Zolang de Nederlandse bevolking zich netjes en coöperatief gedroeg, zouden de gijzelaars geen haar op het hoofd worden gekrenkt. Was dit niet het geval, dan zouden één of meerdere van hen zonder pardon worden geëxecuteerd. Zo fungeerden de gijzelaars als een soort 'repesaille-reserve'. Het kampregime was erg licht. De Duitse en Nederlandse bewakers hadden de opdracht gekregen om de gijzelaars met rust te laten zolang ze zich maar niet misdroegen. Ze hielden zich bezig met onderlinge cursussen, lezingen, concerten, cabaret en voordrachtavonden, bridge en sportwedstrijden. Willem werd op 10 december 1942 weer vrijgelaten.

In het logboek van de groep verschijnt een verslag van de eerste vergadering na de bevrijding, op 18 juli 1945. De voorzitter W. Ruys 'constateert met blijdschap de in onze padvinderskring geen verliezen zijn te betreuren en hoopt op een drachtige samenwerking bij den opbouw van ons zwaar getroffen vaderland. Een bijzondere felicitatie richt hij tot den heer Bakhuis Roozeboom, die het genoeg heeft gemaakt eenigen tijd in het Amersfoortsche concentratiekamp te logeren en de daaraan verbonden 'Kultur' attracties veelzijdig te ondergaan. Tot ons aller gevolgen dit evenement doorstaan en zijn plaats in de samenleving weer kunnen innemen.'

Hij werd in 1958 benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Willem was toen Chef Openbare Gezondheid en Ziekenhuiswezen bij de gemeente Amsterdam.

Wim is overleden op 26 oktober 1984 in Amsterdam.

Meer informatie

[Huwelijk Willem Bakhuis Roozeboom & Hendrik Willem Bakhuis Roozeboom & Catharina Elisabeth Wins & Elisabeth Corine Dros & Albert Dros & Elisabeth Keijser op 9 september 1930 te Amersfoort, provincie Utrecht » Open Archieven](#)

[Indexen Archiefkaart \(archief.amsterdam\)](#)

[Willem Bakhuis Roozeboom | Digitaal Namenmonument Oranjehotel](#)

[Onderscheiding Willem Bakhuis roozeboom \(in het jaar 1815-1993\) te » Open Archieven](#)

[Kamp Sint-Michielsgestel - Wikipedia](#)

[Bijlage 6 Gedenkboek Gijzelaarskamp Beekvliet-29102020072720.pdf \(mijn-genea.nl\)](#)

Logboek AMVJ groepen Amsterdam februari 1934 - 7 oktober 1958 (326) Scoutingmuseum Baarn

[Home - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.